

عنوان مقاله:

مسیرهای پیاده شهری، پیاده کردن انسان مداری و تعاملات اجتماعی در شهر؛ نمونه موردی: پیاده راه های علم الهدی و سپهسالار

محل انتشار:

نخستین همایش ملی انرژی ساختمان و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مبینا غنی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری دانشگاه مازندران، بابلسر

سیدعلی سیدیان - استادیار معماری دانشکده معماری دانشگاه مازندران، بابلسر

ماریا کردجمشیدی - استادیار معماری دانشکده معماری دانشگاه مازندران، بابلسر

خلاصه مقاله:

در دنیای امروزه، به ندرت مسائل و هنجارهای انسان مدارانه و آزادی مدارانه فضاهای عمومی شهری که نقشی اساسی در برقراری تعاملات اجتماعی ایفا می نمایند مورد توجه جدی قرار گرفته اند، این در صورتی است که نیاز به طراحی برای همگان به منظور حمایت از حقوق شهروندان امری ضروری و لازم به نظر می رسد. فضاهای شهری به گذرگاه هایی برای عبور و مرور بین ساختمان ها بدل گشته اند که آن نیز در سلطه اتومبیل قرار دارد. در مقالات متعددی به بررسی مولفه های تاثیرگذار بر انسان مداری شهر اشاره شده است. اما انسان مداری مسیرهای پیاده شهری مسئله ای است که با توجه به جنبش های پیاده مداری صورت گرفته در داخل و خارج از کشور کمتر بدان پرداخته شده است. ازین رو هدف از ارائه این پژوهش یافتن عوامل موثر انسان مداری و از طرف دیگر یافتن مولفه های موجود در این مسیرهای پیاده راه ها بوده و در نهایت بررسی اینکه آیا مولفه های موجود در پیاده راه ها در ایجاد یک محیط انسان مدار تاثیرگذار هستند یا خیر. پژوهش حاضر به روش مطالعه اسنادی با استفاده از منابع واجد ارزش در این عرصه و تحلیل توصیفی تاریخی مطالعه موردی، بر روی پیاده راه سپهسالار تهران و علم الهدی رشت انجام گرفته است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که مولفه های متنوعی در انسان مداری موثر بودند که هرکدام از پیاده راه های مذکور تعدادی از آن ها را دارا هستند اما در مجموع امتیازات پیاده راه علم الهدی از انسان مداری بیشتری برخوردار بود و سپهسالار در رده بعد قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، انسان مداری، تعاملات اجتماعی، خیابان علم الهدی، خیابان سپهسالار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/494291>

